

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

DUBEN 2022

Ve dnech 11.–13. března otevřelo Kostelní Vydří svoji bránu našim farníkům, účastníkům duchovní obnovy. (str. 3)

ÚVODNÍ SLOVO

V tomto čísle Hejčínského oka najdete (samozřejmě pouze v souhrnu) výsledky diskuse v synodálních skupinkách, které se vytvořily v hejčínské farnosti. Měl bych chuť vám poděkovat za to, že jste se do nich zapojili, ale neudělám to. Mně se v takových situacích vždycky vybaví jeden zážitek z dospívání: Měl jsem o Velikonocích na starosti vedení všech ministrantů při obřadech. A když jsme se po nějaké té komplikované liturgii potom vrátili do sakristie, horlivě jsem klukům poděkoval. A jeden kamarád mi na to suše odpověděl: „Není zač. My jsme to nedělali kvůli tobě...“ A tak proto vám teď neděkuji. Protože situace je stejná: nedělali jste to kvůli mně.

Podělím se s vámi o jeden postřeh, který jsem zaznamenal mimo naši farnost. Na synodální proces došlo totiž i při jedné diskusi v malé skupince terciářů, kteří byli z různých farností. A já jsem se jí účastnil také. Někteří se prostě rozpovídali o tom, o čem u nich doma v synodálních skupinkách byla řeč a jak se přitom s ostatními farníky ještě víc poznali. Bylo vidět, že se cítí obohaceni a že jsou za to vděční. Jiní v té naší malé skupince napřed jen zdrženlivě mlčeli. A když jsem je přímo poprosil o jejich názor, začaly se z nich soukat různé výhrady, nedůvěra a povýšenost nad „nějaké diskutování“. Církev přece není demokratická sešlost, Duch Svátý vede především představené církve, diskutování jen dává prostor nevzdělané domyšlivosti a samolibosti... Když jsem je poslouchal, bylo mi to moc líto. Kvůli nim. Uvědomil jsem si: „Podívej se, jakou roli hrají předsudky!“ Ti, kdo se do synodálních kroužků zapojili, mluvili ze zkušenosti – a ta byla kladná, hezká. (Možná má upřímné diskutování ve skupince do nějaké míry v sobě nějakou samoočistnou schopnost vyvarovat se toho, čeho se ti druzí obávali.) Ti, kdo se nezapojili, neměli zkušenost, ale jen své obavy a předsudky. A protože nechtěli ani začít, neposunuli se ve svých názorech ani o krůček dál.

Nechci tento svůj postřeh zveličovat. Neříkám, že vždycky tomu musí být tak, jak jsem to poznal v této malé skupince. Ale to poučení je pro mne cenné, chtěl bych si ho vzít k srdci a nabízím ho i vám. Buďme opatrní k předsudkům. Mohou nám křivit pohled na svět a okrást nás o dary, které by nám Pán Bůh rád dal. Ostatně víme, že i ve vztahu k němu je třeba dát si velký pozor na „falešné představy o Bohu“, jak to výstižně pojmenoval název knížky, která před lety zaujala mnohé z nás. Teď o Velikonocích si zase připomeneme, jak se Ježíš nevešel do představ o Mesiáši, které měli mnozí židé, a jak těžko své předsudky odkládali i jeho učedníci. Ale nic naplat. Náš Bůh je živý Bůh a my na cestě životem a do jeho království nevystačíme se strnulostí. Přeji vám požehnaný předvelikonoční a velikonoční čas!

P. Gorazd

SYNODÁLNÍ PROCES

OHLÉDNUTÍ SE ZA DIECÉZNÍ FÁZÍ SYNODÁLNÍHO PROCESU

Možná víte, že dvakrát do roka se koná na arcibiskupství takzvaný kněžský den, jehož náplní je setkání a zároveň formace všech kněží, kteří v arcidiecézi působí. Program kněžského dne 22. března 2022 tvořily přednášky o synodálním procesu v naší arcidiecézi. Členové diecézního synodálního týmu nám předložili – zatím v neoficiální podobě – výsledky diskusí ve všech skupinkách. Nevím o tom, že by tyto informace už byly zveřejněny, a zaujaly mne natolik, že

vám alespoň přepíše poznámky, které jsem si v rychlosti stačil zaznamenat.

Diecéznímu týmu bylo doručeno celkem téměř 800 výstupů ze synodálních skupinek. Některé skupinky poslaly výstupů více, celkem se zapojilo v 751 skupinkách 5 276 lidí. Členy diecézního týmu překvapilo, že nejvíce zastoupená byla mezi účastníky skupinek věková kategorie 31–49 let, teprve na druhém místě co do početnosti byla kategorie 50–65 let. Výstupy ze skupinek představují celkem asi 500 stran textu, které teď diecézní tým pročítá a zpracovává. Souhrnný výstup, který bude odeslán národnímu synodálnímu týmu, bude mít rozsah 10 stran. Celé arcidiecézi bude předložen výstup v rozsahu 30 stran. Názory ze skupinek budou mimo okruh původní farnosti zveřejňovány zásadně anonymně. Tým nyní připravuje shrnutí podle obsahu a zatím se z toho vynořilo několik tematických okruhů.

Než byly představeny jednotlivě, zdůraznili členové diecézního týmu, že mnoho výstupů bylo vděčných, pochvalných. Ve skupinkách se poukazovalo na to, co „funguje“.

A teď ty jednotlivé okruhy, nakolik jsem stačil je zachytit.

Osobní vztah k Bohu byl často zdůrazňován – jako nezbytný základ života církve (ačkoliv mezi 10 tématy, která byla skupinkám předložena k diskusi, výslovně zmíněn nebyl).

Touha po formaci v duchovní oblasti zazněla hodně často. Jednak se volá po vzdělávání dospělých ve víře, ale nejen po vzdělávání. Je zájem také o formaci, například v modlitbě, o duchovní doprovázení.

Komunikace uvnitř farnosti je také oblastí, ve které pociťujeme potřebu zlepšení. Je třeba větší informovanosti a transparentnosti v rámci společenství farnosti. Na mnoha místech byla vyjádřena touha tvořit malá společenství.

Bariéry, které nám brání být společenstvím, byly předmětem zájmu řady skupinek. Zaznívá touha víc se navzájem znát, setkávat se i mimo liturgii, vytvářet vztahy, diskutovat o záměrech a akcích (pro to mnohde nemáme platformu).

Intenzívnější zapojení laiků do služby ve farnosti, včetně toho, že bude dán **větší prostor ženám**, se objevují ve výstupech ze skupinek bez nějakých extrémních požadavků, jakých se snad mohl někdo předem obávat (např. svěcení žen). Jde o zapojení do služby v praktických věcech, aby se odlehčilo kněžím, kteří jsou přetížení.

Péče o mládež je potřebná a zároveň požehnaná nejen pro ty mladé. Někde bylo vtipně poznamenáno, že „mládež je pojátkem děkanátu“. Zatímco v jiných oblastech totiž farnosti většinou nespolupracují, péče o mládež propojuje farnosti děkanátu.

Pastorace rodin je vnímána jako velice důležitá potřeba. Někdy bývá jednostranně kladen přílišný důraz na témata týkající se antikoncepce a sexuality, což nestačí. Péče o manžele a rodiny představuje oblast mnohem širší.

Kněz a jeho místo ve farnosti je téma, v němž se odrazila různá očekávání. Kněz má do farnosti přinášet vizi. Ať je otevřený pro společenství, pro spolupráci. Ať má prostor pro vykonávání své kněžské kompetence. Laici vnímají přetížení kněží, které mnohdy má podobu přetížení administrativou, řešením ekonomických záležitostí. Je třeba hledat cesty k tomu, aby kněz nebyl „diecézní úředník“. A kněží by měli mít prostor pro další vzdělávání se – i v tom, jak formovat ty, kterým slouží.

Vztah kněz – laik není mnohdy na uspokojivé úrovni. Zaznívá touha po rovnocenné komunikaci, aby bylo stejně vážně bráno slovo kněze, laika i ženy...

Vnitřní periferie neboli otázka: Kdo se ve farnosti cítí být na okraji? Ukazuje se, že takto se cítí lidé rozvedení (zejména tam, kde se v kostele hlásá hlavně morálka), ale také rodiny s malými dětmi nebo nemocní a staří lidé. Ti by mohli být navštěvováni laiky, není třeba vázat se jen na návštěvy kněze. Překvapivě ovšem z hlasů ze skupinek vyznívá, že se ve farnostech cítí být na okraji i lidé, kteří navenek k tomu nemají důvod! Tento poznatek by si zasloužil, abychom ho nepřešli jen tak.

Slavení bylo jedním z desíti původně navržených témat a skupinky si je volily k diskusi často. Projevila se pak touha

po tom, aby mše byla budováním farního společenství. Tomu napomáhá aktuálnost pronášených přímluv, služba ministrantů, scholy a další konkrétní prvky. Také udělování křtu v neděli při mši buduje farní společenství. Velmi často byla vyslovena touha po dvou formách modlitby: po adoraci a po večerech chval.

Autorita a spoluzodpovědnost se týká například práce pastoračních rad ve farnostech. I zde zaznělo volání po transparentnosti, po pravidelných setkáních pastorační rady, po tom, aby měla i dlouhodobý pastorační plán. Rozesmála nás citace trpké zkušenosti z nějaké farnosti, že „pastorační rada je nejlépe utajený orgán ve farnosti“.

Dialog nás (církve, farnosti) směrem ven ke společnosti: Především nesmí být rozpor mezi tím, co říkáme, a co děláme. Ze skupinek zazněla pobídka mít směrem ven i odvahu přiznat chyby, ke kterým tu a tam dojde. To nás očistí, dodá nám to na věrohodnosti. A autentičnost je třeba, protože mnozí lidé vně církve mají o nás nepravdivé představy. Jsme málo svědky, je třeba i cílené výchovy k misijnímu působení. Bylo by vhodné víc spolupracovat s obcemi (hlavně na venkově). Ukázalo se, že jen velmi nepatrně byl v celku synodálního diskutování u nás zmíněn ekleumenismus.

Církev jako celek by měla být vhodně prezentována navenek a měla by uvnitř komunikovat transparentně.

Tolik jednotlivá témata, která byla prodiskutována. Jiná členka diecézního týmu shrnula při kněžském dnu – podle mého soudu velmi výstižně – přínos synodálního procesu jako takového pro naše sebepoznání. Vyjádřila to ve třech bodech:

1) Pocítili jsme, že je v nás touha být slyšeni.

2) Uvědomili jsme si cenu dialogu.

3) Probudilo se vědomí spoluzodpovědnosti za farnost.

Řada skupinek přímo napsala: Došlo nám, že je třeba něco dělat a že to musíme udělat my... Členové diecézního týmu si tedy uvědomují: Z tónu, jakým výstupy ze skupinek promlouvají, je patrné, že ti, kdo se scházeli a diskutovali, jsou v očekává-

ní něčeho dalšího. Nestáčílo by teď jim jen předložit nějaký výsledný dokument. Oni chtějí něco dělat!

Jaké bude tedy pokračování?

Diecézní fáze synodálního procesu bude slavnostně zakončena v Olomouci v sobotu 7. května 2022. Program dne bude teprve upřesněn, ale rámcově půjde o setkání ve skupinkách a potom v plénu. To už by měla být vyhotovena „diecézní syntéza“ podnětů ze všech původních skupinek a měla by být předmětem diskuse ve skupinkách toho dne. V 16 hodin bude pak slavnostní bohoslužba v katedrále sv. Václava. Další možnosti pokračování synodálního procesu se nabízejí tyto:

Přijetí konkrétních podnětů z diskuse ve skupinkách. To musí proběhnout v každé farnosti už ve vlastní režii.

Setkání synodálních skupinek s místním knězem je jedna z možností, jak lze na setkávání skupinek navázat. Všeobecně je o to zájem, mnohde už setkání proběhla a přinesla velmi hezkou zkušenost.

Další setkávání synodální skupinky může znamenat, že se vlastně stane malým společenstvím. Cenným vkladem, který si s sebou členové už nesou, je zkušenost společné modlitby a naslouchání Božímu slovu, jak si to osvojili během synodálních setkávání.

Občasné synodální setkání, otevřené i ostatním farníkům (řekněme v intervalu jednou za měsíc) může velmi prospět tomu, aby se dialog rozšířil i k těm, kdo se zatím z nějakého důvodu do synodální diskuse nezapojili, ale teď už mají možnost i zájem.

Čemu nás synodální proces naučil?

P. Josef Mikulášek to shrnul do tří zkušeností, které jsou zároveň novými schopnostmi co do spolupráce:

1) **Skupinové rozlišování.** Co se týká všech, má být projednáno všemi. Nestačí spokojovat se s tím, že pan farář něco vymyslí, rozhodne a předloží to všem.

2) **Synodální způsob vytváření pastoračních plánů farnosti.**

3) **Lepší práce pastoračních rad** (pastorační rada farnosti je konkrétní synodální orgán farnosti).

Dá se čekat, že tyto myšlenky se k vám dostanou později přímo od členů diecézního týmu uhlazeněji – ve formě slíbené „diecézní syntézy“, článků v OLDINu apod. Přijměte v této chvíli tento můj jejich útržkovitý záznam. Původně mne nenapadlo, že si dělám poznámky, které poskytnu ještě někomu jinému. Ale myslím, že za přečtení stojí, a říkám si také: „Kdo rychle dává, dvakrát dává.“

P. Gorazd

DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI

Nejhlubší rozhovor člověk vede vždy se sebou samým. Toho si jsou vědomi naši karmelitáni, kteří nás letos pozvali na duchovní obnovu do Kostelního Vydří (11.–13. března). Mnozí z Hané vyrazili už v dopoledních hodinách, jiní sedli do auta až po pátečním obědě. Někteří byli ubytováni přímo v klášteře, jiní ve škole, která je součástí komplexu, zbytek v přilehlé budově. Ještě tentýž den jsme se v hojném počtu sešli v 19.30 hodin na mši svaté, kterou sloužil P. Marian v krásném podkrovním prostředí domu sv. Josefa, jenž je též součástí klášterního komplexu.

Přednášek se ujal P. Marian, který se ve druhé přednášce zamýšlel nad 4. kapitolou Janova evangelia: „*Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky.*“ (Jan 4,14)

Velmi oslovující bylo Marianovo vyprávění o studni ve Svaté zemi, která v roce 1935 dosahovala hloubky 50 metrů a v roce 2000 se

Unavený P. Marian na konci duchovní obnovy

její hloubka zmenšila na 20 metrů. Jsou snad nánosy ve studni pomyslnou symbolikou nánosů negace u sebe samých?

Mezi jednotlivými přednáškami jsme měli dostatek času k vlastnímu usebrání se. Nabízel se nejen kostel Panny Marie Karmelské, jenž je ústřední stavbou kláštera, ale i větší kaple v domě sv. Josefa nebo další dvě kaple v klášteře. Jiný způsob osobního silentia se nabízel v nejbližším okolí kláštera,

který leží nad vesnicí, o níž první zmínka je datována do roku 1305, kdy je uváděn Jaroš z Vydří z rodu pocházejícího z Bílkova. V sobotu, ale i v neděli byla též příležitost ke svátosti smíření u otců Mariana, Gorazda a Melichara.

Po nedělní přednášce byla v 10.30 hodin společná mše svatá. Na závěr duchovní obnovy nás karmelitáni pozvali do staré klášterní knihovny, kde jsme měli možnost nejen sdílení, ale i poskytnutí zpětné vazby z prožitého prodlouženého víkendu.

Nebraňme se jednou za čas vlastnímu usebrání se. Zdánlivě krátké tři dny v tichu a modlitbě mohou dodat životní energii na několik následujících měsíců.

Karel Rakušan

STŘÍPKY Z DUCHOVNÍ OBNOVY

- „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou?“ (Mt 26,40) – Ježíš od nás očekává, že mu minimálně jednu hodinu denně věnujeme...

- Doba postní nás má vrátit k podstatnému – ke křestní obnově, k věrnosti Trojjedinému Bohu.

- Z negativních okamžiků chce Ježíš udělat příležitost, díky níž se máme změnit.
- Odkaz studně: nemusíme kopat, už studnu máme – duši a v ní je pramen živé vody.
- Čím vším jsem zaházel studnu své duše s pramenem živé vody? – Je třeba vyčistit studnu své duše, abych pil z čistého pramene.
- Jan 9 – uzdravení slepého: Člověk skrze křest byl osvícen, vyveden z temnoty na světlo.
- Všude, kam Ježíš přichází, přináší život.
- „Věřím, Pane!“ – Nestačí jen vidět, vědět, ale je nutné uvěřit.
- Jan 11 – vzkříšení Lazara: Mít víru, že svízele, nemoci ... jsou jen ke slávě Boží, lze jen ze zkušenosti Ježíšova vzkříšení.
- Co je víc: uzdravení nemocného, nebo vzrůst víry v Ježíše?

Daniel Dehner

Společná modlitba křížové cesty

SVĚDKOVÉ VÍRY

*Sedávají v hejčínském kostele v jedné z předních lavic na straně u oltáře sv. Terezie, často s dalšími členy své rodiny: manželé **Marie a Pavel Mléčkovi**. Pan Mléčka někdy mimořádně podává svaté přijímání. Mnohé o nich možná nevíme, ale následující rozhovor se to snaží tak trochu napravit... (Není-li uvedeno jinak, odpovídají společně.)*

Začneme u toho, co k vám neoddělitelně patří – u víry. Provázela vás od dětství?

Oba pocházíme z věřících rodin.

Pavel: V mé rodině na mě nejvíce působila láska rodičů. Nepamatuji si, že by se před námi někdy hádali. Tahounem víry byla matka, babička pocházela ze Sudet a odtud do naší rodiny přišla jejich opravdová a neobyčejně silná a živá víra.

Jak jste se poznali a co vás nejvíce spojuje?

Poznali jsme se – jak jinak – v kostele. Od roku 1968 se stala hejčínská farnost pozoruhodným centrem mladých křesťanů Olomoucka. Kytarové mše, nově prožívané křesťanství, vzájemné přátelství, misijní působení mladých v mnoha farnostech celé diecéze a spousta dalšího. I nás sem přitáhlo toto společenství.

Spojuje nás láska, víra, hudba, příroda...

Již za komunistické totality jste pracovali tajně pro dobro katolické církve. Můžete přiblížit jak?

Vždycky jsme chtěli mít více děti. Marie je učitelka a má neobyčejný dar pro práci s mládeží. Kolem naší rodiny se začaly shromažďovat další rodiny. Spojovala nás snaha předat dětem víru a podpořit vznik kamarádských vztahů ve společenství vrstevníků, které by bylo jejich oporou a průvodcem pro celý život.

Začínali jsme tajně, založili jsme *Broučky* pro nejmenší děti, hráli jsme loutková představení pro větší děti, ale když se u nás v bytě sešlo více než 30 dětí, začali jsme být pro okolí nápadní, a tak jsme založili loutkoherecký soubor a později *Turistický oddíl mládeže TOM*, což byl takový maskovaný skaut.

Současně začala manželka působit v ilegálním celorepublikovém katechetickém týmu, začaly se připravovat a vydávat první podklady pro tajnou náboženskou výchovu dětí. Kdo a kde je tiskl, to jsme nevěděli. Vzpomínám si, jak jsme naším trabantem pak rozváželi tyto materiály po diecézi, naši kluci to maskovali, seděli vzadu v autě na dekách a hráli si karty a pod nimi byly naskládány stovky knih pro náboženskou výuku v rodinách. Na kontaktních místech jsme je pak předávali dál (Ostrava, Vizovice, Lhota a další).

Nová výzva přišla po listopadové revoluci v roce 1989 – svoboda i pro církev. Víím, že jste byli u zrodu katechetického centra olomoucké arcidiecéze...

Ke zlomu došlo znenadání. Najednou k nám vstoupila svoboda a my zpočátku nevěděli, jak ve své práci pokračovat. Seznámili jsme nové biskupy s naší činností a nabídli jsme jim své služby a ti nám dali plnou důvěru. A tak jsme navázali na naši práci a naše zkušenosti a pod jejich vedením se věci daly rychle do pohybu.

Marie: Založili jsme olomoucké diecézní *Katechetické středisko*, společně s ostatními diecézemi jsme intenzivně pracovali na nových učebnicích pro výuku náboženství ve školách a na farách. Brno připravilo pro 1. třídu, my pro 3. třídu a společně s Brnem pak pro 2. třídu. Ostatní diecéze zvolily ne příliš šťastně cestu překladu již existujících učebnic z Rakouska.

Všechno se odehrávalo ve veliké rychlosti, Evropa byla za 40 let již daleko napřed a my jsme nastupovali do rozjetého vlaku a museli jsme naléhavě řešit zásadní otázky: co dělat nejdříve a jak a s kým spolupracovat.

Pavel: V lednu 1991 jsem nastoupil na biskupství na plný úvazek do nově vznikajícího *Centra aktivit laiků*. Nastoupil jsem sem i s vlastní židlí a pracovním stolem, protože tam nebylo vůbec nic, ba ani prostory k práci, i ty byly zpočátku ještě obsazeny projekční firmou. A hned od začátku se muselo dělat všechno současně a všechno naplno. Dostali jsme od rakouských sester starý rozmnožovací stroj, začali jsme sami tisknout první olomoucké *Katechetické listy*. Pro aktivní laiky pak začal vycházet *OLomoucký Diecézní INformátor*, podařilo se nám sehnat trochu peněz a mohli jsme koupit počítač a kopírku. A už začínaly první velké celodiecézní akce. Pracoval jsem pro mládež, misie, poutě, školy, ministranty, vzdělávání laiků a další oblasti. Postupně, jak práce přibývalo, pak přicházeli do služby církve další lidé a začala vznikat jednotlivá samostatná pastorační centra.

A další vaše činnost, práce?

Kromě zaměstnání jsme hned po revoluci náš turistický oddíl převedli pod skautskou organizaci jako 8. oddíl skautů KOMPAS

s rozšířenou náboženskou výchovou (katolickou), což byl hlavní pilíř, na kterém jsme stavěli naši činnost.

A tomu jsme pak věnovali náš veškerý volný čas. Z pěti dětí na začátku se oddíl rozrostl na 40 členů, spoluvytvářeli jsme také samostatnou *1. Smečku vlíchat* a pro starší kluky pak *Roverský kmen Orinoko*. Všechny oddíly pokračují do dnešních dnů.

Pohybovali jste se ve více olomouckých farnostech. Kterou považujete za svoji domovskou a proč?

Po mnoho let jsme byli věrní dómské farnosti a sem jsme ze začátku směřovali i zakotvení našich skautských oddílů v církvi. Naši skauti se spolupodíleli na většině akcí, které dómská farnost pořádala, a iniciovali jsme i některé nové. Bylo důležité, aby se kluci setkávali i při akcích v církvi, kde mohli utvrzovat svou sounáležitost s křesťanským společenstvím.

Postupně jsme ale začali vnímat, že je kluků potřeba i v jejich vlastních farních společenstvích, a tak se pozvolna naše spojení s dómskou farností dostalo spíše na rovinu dobrovolnosti a skauti zde působili spíše jen tehdy, když bylo jejich pomoci zapotřebí.

I my jsme po čase začali pociťovat potřebu farního společenství, kde bychom našli své zakotvení, kde se lidé mezi sebou znají a zajímají se jedni o druhé, a tato touha nás přivedla zpět do našeho milovaného Hejčína.

Čím je pro vás hejčínská farnost přitažlivá?

V hejčínské farnosti jsme našli vše, co jsme hledali, a mimo to také velice dobré vztahy i s duchovními správci farnosti – karmelitány. Ovzduší vzájemné důvěry zde umožnilo společné nalézání nových forem pastorační práce a jejich postupné zavádění do života farnosti.

Máte bohaté životní i odborné zkušenosti. Co vidíte jako přínosné pro dobro duší našich farníků? Je něco, co vám v Hejčíně schází?

Přátelský duch mezi farníky, zájem jeden o druhého, ochota podílet se na společném díle pro dobro farnosti.

I nádhera našeho chrámu povzbuzuje naše duchovní prožitky během bohoslužby, výborné je i umístění chrámu na volném prostranství, kde si mohou děti po mši hrát. A také zapálenost otců a bratří karmelitánů pro dobro farního společenství i celé farnosti.

Co nám schází? Snad větší propojení mezi radou farnosti a farním společen-

stvím. Chybí nám větší informovanost o jejich činnosti a také možnost farníků podílet se, třeba i jen okrajově, na jejich činnosti. Ale možná toto vše zde již existuje anebo to již roste a pouze to ustoupilo do pozadí kvůli karanténním opatřením při souboji s covidem.

V dnešní době je často skloňována výchova k víře v rodinách. Zkuste dát pár dobrých rad méně zkušeným rodičům.

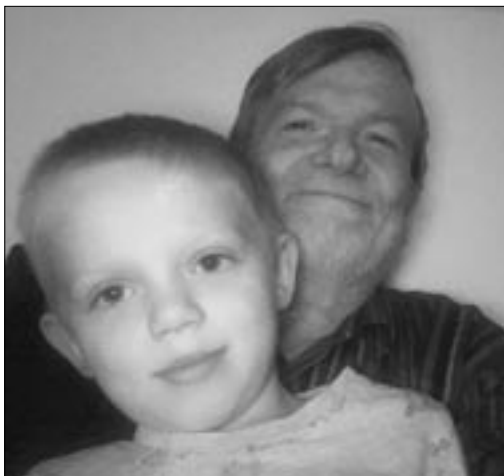
Nejdůležitější je vlastní příklad rodičů. Pokud se rodiče poctivě snaží, tak Bůh sám koná a doplní to, na co sami nestačíme.

Pavel: Někteří rodiče si dokážou potřebné materiály sami sehnat na internetu, ale není to lehké, potřebuje to více času.

A ještě poslední otázka: Jak dobře prožít závěr doby postní a přípravy na Velikonoce?

Oba: Asi nic nového nevymyslíme, nad tím lidé přemýšlejí po staletí. A tak bychom si vám dovolili nabídnout, abyste si zkusili

vyhradit kousek času pro rozhovor s Pánem. Nemusí to být dlouho, stačí třeba jen chvilka, ale radostná. A pokud máme kolem sebe děti, pokusme se jim dát najevo, jak je pro nás tato společná chvilka drahá, jak jsme rádi, že jsme spolu. Můžeme si třeba něco společně číst, něco si hrát, podělit se o to, co nás

během dne potěšilo, nabídnout nějakou drobnou dobrotu, vynalézavosti se meze nekladou. Radujme se spolu, zkusme nalézat na každé věci tu pozitivní stránku a těšme se společně na Velikonoce, protože s Pánem přijde do našich srdcí opravdová radost.

Děkuji za rozhovor a čas, který jste mu věnovali. Přejí vám jménem svým, čtenářů Hejčínského oka a farníků, ať vás v životě nikdy neopustí pravá křesťanská radost. Ať vás vždy posiluje víra, kterou celým svým životem hlásáte, víra v Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého. Pán Bůh vám žehnej!

Připravil Daniel Dehner

Z FARNÍ KNIHOVNY

Milí čtenáři farní knihovny, reaguji na aktuální situaci blízkosti války, která nikoho nenechává klidným. Napadly mě v této souvislosti osobnosti světců, kteří se s válkou ve svém životě setkali. Jak oni jednali? Právě

svým charakterním jednáním vzbuzují úctu lidí dodnes. Například kněz sv. Maxmilián Kolbe, císař bl. Karel I. Habsburský, jezuitský kněz a lidový misionář ct. Martin Středa, voják a biskup sv. Martin. S některými se můžete „setkat“ i prostřednictvím knih naší farní knihovny.

Isabelle Laurent

Na život a na smrt

Paulínky 2020, 295 stran

Dramatický okamžik války rozdělil životy a přátelství dvou dětských kamarádů. Celá kniha líčí jejich osudy i složitý proces odpuštění, napětí trvá až do konce. Děj je jemně protkán odkazem na svatého Maxmiliána Kolbeho. Poutavý příběh i s příběhy lásky určitě zaujme dospívající mládež. Autorka za tuto knihu získala prestižní ocenění *Grand Prix catholique de littérature*.

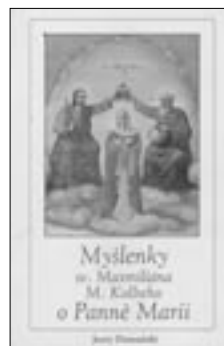

Jerzy Domański

Myšlenky sv. Maxmiliána M. Kolbeho o Panně Marii

Matice cyrilometodějská 1997, 160 stran

Kniha obsahuje hluboká zamyšlení světce Maxmiliána M. Kolbeho nad stvořitelským dílem a hlavně nad úlohou Panny Marie v Božích plánech. Právě úcta k Panně Marii ho provázela po celý život a dovedla ho až k založení Rytířstva Neposkvrněné. Kniha vhodná k modlitbě a rozjímání o Panně Marii, obsahuje i stručný životopis světce.

S následujícím příběhem jsem se seznámila tak před půl rokem, kdy jsme ještě nevěděli, co dnes budeme prožívat. Je natolik působivý, že jsem ho do knihovny přidala, aby byl sdílen.

Roy Wenzl, Travis Heying

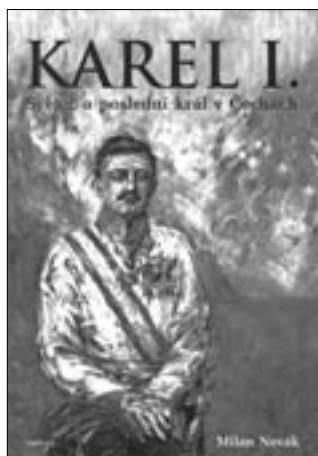
Nejsilnější zbraň

*Karmelitánské nakladatelství 2018,
140 stran*

Zajímavostí pro Čechy je, že otec Emil Kapaun (1916–1951), narozený ve městě Pilsen v Kansasu, o kterém kniha je, byl americkým občanem, ale českého původu. Coby kněz působil ve 2. světové válce jako vojenský kaplan. Dostal se do korejského zajetí, kde svým působením získal už tehdy pověst světce. Autoři vylíčili jeho osobnost realisticky a nepřikrášleně na základě svědectví lidí, se kterými se setkal. Kniha obsahuje i příběhy zázračných uzdravení na základě přímluvy otce Kapauna a fotografie z jeho života. V roce 2013 byl otec Emil Kapaun oceněn prezidentem Barackem Obamou medailí cti, v církvi probíhá proces kanonizace.

Do knihovny byly přidány dva následující tituly, neboť osobnost bl. Karla I. Habsburského stojí za pozornost. Od jeho úmrtí 1. dubna uplynulo letos 100 let. Tohoto velkého zastávce míru můžeme prosit o přímluvu za válkou zasaženou Evropu.

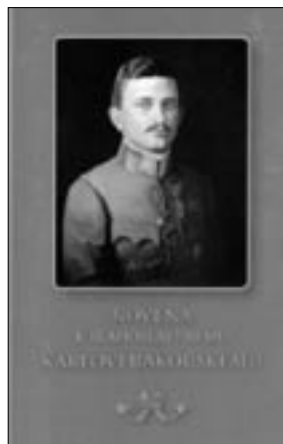
Milan Novák

Karel I. • Světec a poslední král v Čechách

Triton 2021, 150 stran

Císař, voják, manžel, otec, zbožný věřící člověk, to vše byl bl. Karel I. Habsburský. Pečlivě zpracovaná kniha, plná zajímavostí o životě panovníka s použitím dobových fotografií, materiálů a historických pramenů. Díky svému postavení mohl mít všechno, ale dobrovolně se vzdával komfortu

ve prospěch druhých, své poslání vnímal jako poslání od Boha a službu bližním.

Novéna k blahoslavenému Karlovi Rakouskému

*Kartuziánské vydavatelství Brno 2012,
45 stran*

(v knihovně v řadě XS pod č. 190)

V rámci devítidenní modlitby se můžeme prostřednictvím malé kapesní knížky dozvědět o obdivuhodné osobnosti císaře bl. Karla I., posledního českého krále.

knihovnice Marie

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE: Mše svatá v Hejčíně nebude **ve středu 20. dubna**.

Pravidelné adorace bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kostele.

Společná modlitba křížové cesty v hejčínském kostele bývá o postních nedělích v 17.30 hodin. Na Velký pátek (15. dubna) bude pobožnost křížové cesty ve 14.30 hodin.

Modlitby matek probíhají každé úterý od 18.30 do 19.15 hodin v kapli Panny Marie hejčínského kostela. Setkání jsou otevřená i dalším maminkám. Bližší informace vám může poskytnout Saša Šťastná, tel. 723 606 605.

Po nedělní mši svaté v 10 hodin bývá nyní opět před kostelem připraveno **farní kafe**. Uvítáme další dobrovolníky, kteří by si jeho přípravu občas vzali na starost. Zájemci, nabídněte se prosím Vojtěchovi Černému.

Ve čtvrtek 7. dubna je **výroční den biskupského svěcení Mons. Jana Graubnera a Mons. Josefa Hrdličky (1990)**. Pamatujme na ně a na arcidiecézi v modlitbě.

Z pátku 8. dubna na sobotu 9. dubna bude **celonoční tichá adorace za mír na Ukrajině**. Kdo ví, že přijde a bude se chtít zapsat do tabulky (aby se zaplnil celý čas od 19 do 8 hodin), napište na e-mail *dader@tiscali.cz* zprávu, na který čas se chcete zapsat.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 10. dubna (Květná neděle) v 10 hodin.

Na Květnou neděli 10. dubna bude na začátku mše svaté v 10 hodin **žehnání ratolestí s následným průvodem do kostela**. Z tohoto důvodu tato bohoslužba začne před vchodem do kostela.

Při bohoslužbách proběhne **sbírka velikonočních beránek a mazanců na charitativní velikonoční stůl** a také sbírka **Krajíc chleba pro chudé**. Rovněž se v kostele v tento den **odevzdávají schránky s Postní almužnou**.

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi bude na Květnou neděli od 16.30 hodin do začátku křížové cesty v 17.30 hodin. Zpovídá se také ve všední dny půl hodiny přede mší svatou.

Přehled bohoslužeb ve Svatém týdnu a o Velikonocích v Hejčíně a v Horce nad Moravou najdete na přiloženém letáčku uvnitř zpravodaje.

Projekt **Čtení Bible v průběhu 24 hodin**, který je tradiční součástí programu *Paschalia Olomucensia*, proběhne od pondělí 11. dubna od 17 hodin do úterý 12. dubna do 17 hodin v kapli sv. Jeronýma v prostorách olomoucké radnice. Do čtení se může zapojit každý zájemce, který se přihlásí na www.paschaliaolomucensia.cz/cteni-bible-2022.

Na Zelený čtvrtek (14. dubna) bude v katedrále sv. Václava v 9.30 hodin **mše svatá se svěcením olejů** (missa chrismatis). S otcem arcibiskupem ji vždy koncelebrují pokud možno všichni kněží a obnovují své kněžské závazky.

Na Velký pátek (15. dubna) bude v hejčínském kostele ve 14.30 hodin **společná modlitba křížové cesty**. Velký pátek je **dnem přísného postu**. **Půst zdrženlivosti od masa** zavazuje od 14 let, **půst újmy** (možnost najíst se jedenkrát za den dosyta) zavazuje od 18 do 60 let.

Na Velký pátek a na Bílou sobotu (16. dubna) bude možné **finančně podpořit křesťany ve Svaté zemi**. Pokladnička bude umístěna u Božího hrobu v kapli Panny Marie.

Kdo by měl zájem o **odvoz na obřady velikonoční vigílie** (sobota 16. dubna) **a pak zpět domů**, prosíme, napište se na arch papíru v kostele nebo napište na e-mail farnosti: faolomouc-hejcin@ado.cz. Prosíme ochotné řidiče, kteří by odvozem posloužili, aby se přihlásili. Děkuje.

O slavnosti Zmrtvýchvstání Páně v neděli 17. dubna bude mše svatá v 7 a v 10 hodin. Při bohoslužbách budou tradičně **požehnány pokrmy**.

Mše svatá za dobrodince opravy hejčínských varhan bude na Velikonoční pondělí 18. dubna v 7 hodin. Další pak v sobotu 21. května v 8 hodin.

V pátek 22. dubna bude část pravidelné páteční **adorace provázena zpěvy z Taizé**: od 20 do 21 hodin. Srdečně vás všechny zveme!

Druhá neděle velikonoční (24. dubna) je takzvaná **neděle Božího milosrdenství**. Přípravná nověna začíná na Velký pátek a končí v neděli Božího milosrdenství. O neděli Božího milosrdenství je pak možné získat **plnomocné odpustky**. Proto se v tento den bude přede mší svatou společně modlit kromě růžence také korunka k Božímu milosrdenství. Modlitba růžence začne v 9.25 hodin a modlitba korunky v 9.50 hodin.

V neděli 24. dubna se uskuteční při bohoslužbách **farní spoření**.

V úterý 26. dubna od 18 hodin bude v kostele v Hejčíně **varhanní koncert žáků MgA. Karla Martínka**.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 5. května.

V sobotu 7. května místo obvyklé diecézní pouti ke sv. Janu Sarkandrovi bude letos **slavnostní zakončení diecézní fáze synodálního procesu**. Mše svatá v katedrále bude v 16 hodin.

Malou pouť (či výlet) pro rodiny s dětmi i všechny ostatní zájemce plánujeme na sobotu 4. června. Podrobnosti ještě oznámíme, zatím jen povzbuzujeme: zarezervujte si tento termín. Rádi bychom, abychom se navzájem víc poznali a strávili spolu ještě jiný čas než v kostele a kolem něj.

Noc kostelů letos připadá na pátek 10. června. Kdo byste byli ochotni zapojit se do služby, pomoci s programem, s organizací, máte jakýkoliv nápad, co by se pro návštěvníky mohlo připravit, přihlaste se u Heleny Mikuškové.

První svaté přijímání dětí v Hejčíně bude v neděli 12. června při mši svaté v 10 hodin.

Takzvaný **farní guláš** (setkání farnosti) proběhne v neděli 19. června po mši svaté v 10 hodin.

Letošní **cyklopout'** se bude konat od pátku 22. do úterý 26. července po trase: Olomouc – Písařov – Hora Matky Boží u Králík – Klášterec nad Orlicí (Anička Tomanová) – Neratov – Koclířov – Olomouc. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, tel. 736 458 520.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční v týdnu od 1. do 5. srpna.

Celostátní setkání mládeže (pro mladé lidi od 16 do 26 let) se koná od 9. do 14. srpna v Hradci Králové. Více informací najdete na <https://celostatnisetkanimladeze.cz>.

Příští **setkání pastorační rady farnosti** bude v úterý 10. května. Příští **setkání ekonomické rady farnosti** bude v úterý 26. dubna. Kdo byste chtěli do jednání té které rady vnést nějaké návrhy nebo připomínky, předejte je prosím někomu ze členů rady. Jejich členy jsou: **pastorační rada** – P. Gorazd, P. Melichar, Jana Werdichová, Helena Mikušková, Lenka Nejeschlebová, sr. Klára OSU, David Coufal, Vojtěch Černý, Oldřich Chytilík; **ekonomická rada** – P. Gorazd, Zdeněk Kubíček, František Dvořák, Jan Mléčka, Richard Klimčák, Vojtěch Černý.

HORKA NAD MORAVOU:

Společná modlitba křížové cesty bývá o postních nedělích v 15 hodin v kostele.

Mše svatá více zaměřená na rodiny s dětmi bude v neděli 10. dubna (Květná neděle).

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi bude na Květnou neděli 10. dubna od 14 do 15 hodin. Zpovídá se také přede mší svatou.

V neděli 24. dubna bude **sbírka** při bohoslužbě věnována **na opravu krovu**.

Oslava výročí posvěcení kostela bude v neděli 26. června. Rezervujte si toto datum ve svých diářích.

Příští **setkání pastorační rady farnosti** bude v úterý 26. dubna. Příští **setkání ekonomické rady farnosti** bude v úterý 10. května. Kdo byste chtěli do jednání té které rady vnést nějaké návrhy nebo připomínky, předejte je prosím někomu ze členů rady. Jejich členy jsou: **ekonomická rada** – P. Gorazd, Karel Dohnal, Marie Vepřková, Vladimíra Fialová, Vít Andrlé; **pastorační rada** – P. Gorazd, Jarmila Vepřková, Jaroslava Krejčí, Mirka Andrllová, Lenka Adamcová, Jan Dvorský, Karel Dohnal. Pastorační radě končí funkční období 29. dubna 2022. Připravujeme nové volby.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 733 102 175, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.
Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O.Carm., Vojtěch Černý, Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí.

Tisk Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2022.
Příští číslo: 1. května 2022, redakční uzávěrka: 20. dubna 2022.